

STAD NINOVE

MOEDER TIBURCE

STRAAT

- **Ninove, 13 juli 1873**
- + **Kegalle (Ceylon),
30 januari 1945**

Emilie De Mol treedt in 1895 op haar 22ste in de kloosterorde van de Zusters van Liefde Jezus en Maria in Gent. Vijf jaar later legt ze haar eeuwige geloften af. Ze is op dat moment al een tijdje verantwoordelijk voor een pensionaat van de zusters in het klooster van Zaffelare.

Begin 1905 maakt Zuster Tiburce, zoals haar kloosternaam luidt, de keuze om naar Ceylon (het huidige Sri Lanka) te trekken. Haar orde heeft daar een aantal kloosters. Zuster Tiburce arriveert in Ceylon op 8 februari 1905 en wordt er als Moeder Tiburce overste van het klooster in Galle. Samen met haar medezusters zorgt ze er voor onderwijs en opvang van weeskinderen.

Tot september 1924 blijft ze in Galle. Dan sticht ze een nieuwe kloostergemeenschap in Ratnapura. Tussen 1930 en 1936 is ze overste in het klooster van Kegalle. Op 1 september 1936 keert Moeder Tiburce terug naar Galle. Wegens gezondheidsproblemen verblijft ze tussendoor in het 'Caritas Convent' aan de kust. Haar laatste verblijfplaats is het klooster van Kegalle, waar ze overlijdt en begraven wordt.

Bij de Zusters van Liefde staat Moeder Tiburce bekend als 'the Lady with the large heart' omwille van haar inzet voor de lokale bevolking. Ook wordt ze geëerd als stichteres van verschillende kloostergemeenschappen in Ceylon.

Moeder Tiburce keerde nooit terug naar haar vaderland. Toch was ze een bijzondere ambassadeur van België. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was ze namelijk oorlogsmeter van tientallen Ninoofse soldaten. Ze stuurde haar metekinderen aan het front brieven, sigaretten, snuisterijen, kleine geschenken en soms geld. Die zendingen gingen zelfs door tot lang na de wapenstilstand. Door haar toedoen werden de wapenfeiten van de Belgische soldaten beschreven in de Britse pers van Ceylon en India. Geen enkele ambassadeur kon België in Azië beter promoten dan deze grote dame van Ninove.

Waarom een heldin?

Moeder Tiburce was voor veel Ceylonezen 'de vrouw met het grote hart', voor tientallen Ninoofse soldaten een oorlogsmeter en voor haar vaderland, dat ze nooit heeft teruggezien, een ambassadeur.

